

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția generală de
soluționare a contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 59
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

Decizia nr. 123 /2012

privind soluționarea contestațiilor depuse de SC .X. SRL, înregistrate la
Agentia Nationala de Administrare Fiscala-Directia Generala de Soluționare
a Contestațiilor sub nr. 907179 și nr. 907180 din data de 19.07.2011

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia
Generală a Finantelor Publice .X. prin adresele nr..X./08.07.2011 și nr.
.X./08.07.2011 înregistrate la Agentia Nationala de Administrare Fiscala-
Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr. X și nr. X din data
de 19.07.2011 asupra contestațiilor depuse de SC .X. SRL, cu sediul în
str.X nr. X, loc. X, jud. X, CUI X.

Societatea contesta suma totală de .X. lei din care suma de .X.
lei reprezintă drepturi vamale și suma de .X. lei reprezintă accesorii
afere, stabilită prin Deciziile pentru regularizarea situației nr.
.X./01.06.2011 și nr..X./20.05.2011 emise în baza proceselor verbale nr.
.X./01.06.2011 și nr. .X./20.05.2011 încheiate de reprezentanții Direcției
Judetene pentru Accize și Operațiuni Vamale .X..

În raport de data emiterii Deciziilor pentru regularizarea situației,
01.06.2011, respectiv 20.05.2011, contestațiile au fost depuse în termenul
prevăzut de art.207 alin 1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind
Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările
ulterioare, fiind înregistrate la Direcția Județeană pentru Accize și
Operațiuni Vamale .X. în data de 22.06.2011, respectiv 01.06.2011 conform
stampilei aplicată de serviciul Registratura pe originalul contestațiilor.

Constatând că în speța sunt îndeplinite dispozițiile art.205,
art. 206, art.207 alin 1 și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța
Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu
modificările ulterioare, la data depunerii contestațiilor, societatea
regăsindu-se în anexa 2 la poziția nr.X din Ordinul Președintelui Agenției
Nationale de Administrare Fiscală nr. 2730/2010 privind organizarea

activitatii de administrare a marilor contribuabili, cu modificarile ulterioare si avand in vedere prevederile pct. 9.6 din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 2137/2011 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit caruia *“În situațiile în care organele competente au de soluționat două sau mai multe contestații, formulate de aceeași persoană fizică sau juridică împotriva unor titluri de creanță fiscală, sau alte acte administrative fiscale încheiate de aceleași organe fiscale sau alte organe fiscale vizând aceeași categorie de obligații fiscale sau tipuri diferite, dar care sub aspectul cuantumului se influențează reciproc, se va proceda la conexarea dosarelor, dacă prin aceasta se asigură o mai bună administrare și valorificare a probelor în rezolvarea cauzei”*, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscala este legal investita sa solucioneze contestațiile conexate formulate de S.C. .X. SRL.

I. Prin contestațiile formulate societatea invocă excepția prescripției dreptului organului vamal de a calcula datoria vamala arătând că desi legislația naționala impune un termen de 5 ani pentru prescripția datoriei vamale, Codul vamal Comunitar aplicabil in România dupa aderarea la Uniunea Europeana precizează la art. 221 că datoria vamală nu poate fi comunicată catre debitor dupa expirarea unui termen de 3 ani de la data la care a luat nastere.

Societatea invocă nulitatea actului de control intrucat nu a fost notificată in termen cu privire la controlul efectuat, reprezentanții societății nu au fost invitați la control si nu au formulat obiecțiuni, nu au fost nominalizate persoanele care nu au respectat prevederile legale, temeiul legal al controlului financiar, numarul si data transmiterii avizului de control, perioada supusa controlului, perioada supusa verificarii, fiind încălcate prevederile art. I.10 si art. I.17 din Normele metodologice pentru aparatul de control financiar al statului din cadrul Ministerului Finantelor Publice aprobate prin Ordinul nr. 889/2007.

De asemenea, societatea arată că a importat o serie de marfuri înscrise în declarațiile vamale nr. I .X./02.06.2006 si nr. .X./23.05.2006, a procedat conform indicațiilor verbale furnizate de organele vamale si a depus documentația necesară.

Societatea invederează că intocmirea actului de control nu are fundament in legislația românească intrucât actele normative invocate de organele vamale nu prevad o dispoziție concretă prin care baza de impozitare se stabilește potrivit facturii externe de achiziție si nu pe baza prețului de catalog, fiind o piedică in calea liberei circulații a bunurilor si capitalurilor.

Societatea precizează că organele vamale nu au precizat actele normative incalcate si neregulile constatate, fiind încălcate prevederile art. 63 alin 2-5 din Ordinul Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006.

Societatea solicită anularea obligațiilor de plata accesorii intrucat nu se poate retine că a întârziat cu plata datoriei vamale la un moment la care aceasta nici macar nu exista, iar in sarcina sa nu a fost retinuta are nicio culpă.

Societatea arată că potrivit art. 116 alin (2) si art. 120 alin (1) si alin (3) , exigibilitatea dobanzilor si penalitațiilor de intarziere se raportează la data stabilirii datoriei prin actele constatatoare intocmite si nu la data importului, asa cum au procedat organele vamale.

Societatea solicita anularea Deciziilor pentru regularizarea situatiei nr. .X./01.06.2011 si nr..X./20.05.2011 emise in baza proceselor verbale nr. .X./01.06.2011 si nr. .X./20.05.2011 de catre reprezentantii Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. si exonerarea de la plata sumelor stabilite prin acestea.

I. Prin Deciziile pentru regularizarea situatiei nr. .X./01.06.2011 si nr..X./20.05.2011 emise in baza Proceselor verbale nr. .X./01.06.2011 si nr. .X./20.05.2011, reprezentantii Directiei Judetene pentru Accize si Operatiuni Vamale .X. au verificat declaratiile vamale de import nr. .X./23.05.2006 si nr. I .X./02.06.2006, respectiv verificarea modului de determinare și declarare a valorii in vamă si pe cale de consecință, de stabilire si achitare a drepturilor vamale de import.

Organele vamale au constatat ca societatea a importat din Austria, respectiv Germania, o autoutilitară uzată, marca .X., respectiv o semiremorca uzată, marca .X., anexând la declaratiile vamale de import, factura externă nr. VRX/.X./06.03.2006 cu valoarea de .X.EUR, respectiv factura externă nr..X./22.05.2006 cu valoarea de X EUR, factura de transport seria DJXKE nr. .X./09.03.2006 cu valoare de X EUR, respectiv factura de transport seria DJ XKE nr. .X./31.05.2006 in valoare de X EUR, certificate de origine EUR 1, note de constatare vamala pentru autovehicule emise de reprezentanta RAR .X..

Organele vamale arată că prin declarațiile vamale depuse de societate, baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată in baza Ordinului Ministrului Finantelor Publice nr. 687/2001 si nu in baza facturile primite de furnizorul extern, astfel in rubrica 22 din declaratiile vamale “Moneda si valoarea total facturată” fiind inscrise sumele din facturile externe iar in rubrica 42 “preț articol”, respectiv rubrica 47 –“Baza de calcul a impozitului” au fost inscrise valorile calculate pe baza listei de

valori in aprobate prin Ordinului Ministrului Finantelor Publice nr. 687/2001 si nu pe baza valorii facturate de partenerul extern.

Organele vamale arată că potrivit prevederilor art. 109 alin (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, determinarea valorii in vamă a marfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse la art. 77 si art. 78 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, respectiv potrivit procedurii prevăzute în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife si comerț (GATT 1994), unde se precizează că prima regulă de stabilire a valorii in vamă este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru marfurile importate.

Organele vamale precizează că din analiza documentelor prezentate mărfurile introduse in tara au facut obiectul unor tranzacții comerciale, fiind achizitionate de la diverse firme din Germania, situație in care determinarea valorii in vamă pentru stabilirea drepturilor de import trebuia efectuată in conformitate cu dispozițiile art. 109 alin 1 din Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, respectiv pe baza valorii de tranzacție, in speța nefiind aplicabile prevederile art. 109 alin 6 din acelasi act normativ, intrucat Ordinul ministrului finantelor publice nr. 687/2001 elaborat in baza art. 109 din Regulamentul vamal, se refera la stabilirea valorilor in vamă pentru bunurile, autovehiculele si vehiculele folosite, introduse in țara de persoane fizice, necomercianți care nu au obligația legală de a evidenția in acte contabile valorile de tranzacție.

De asemenea, organele vamale arată că interpretarea conform careia prevederile art. 109 alin 6 din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 687/2001 ar constitui o derogare de la principiile determinarii valorii in vama, având drept criteriu natura bunurilor (autovehicule si vehicule folosite) nu poate fi primita intrucat ar echivala cu acordarea de facilitati de vamuire la o valoare inferioară valorii de tranzacție, încălcându-se astfel art. 76 si art.77 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

De asemenea organele vamale au constatat că cheltuielile de transport pe parcurs extern nu au fost incluse in valoarea în vamă a marfurilor importate.

Organele vamale, in conformitate cu prevederile art. 76-78, art. 87 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, art. 109 alin 1, art. 110 din Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, art 139 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata au stabilit in sarcina societatii diferite deTVA in vama in suma de .X. lei si accesorii aferente in suma de .X. lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal, actele normative incidente pe perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la excepțiile ridicate de societate, respectiv:

Referitor la excepția nulității actului administrativ atacat aceasta nu poate fi reținută având în vedere următoarele:

Societatea invocă excepția prescripției dreptului organului vamal de a calcula datoria vamală arătând că deși legislația națională impune un termen de 5 ani pentru prescripția datoriei vamale, Codul vamal Comunitar aplicabil în România după aderarea la Uniunea Europeană precizează la art. 221 că datoria vamală nu poate fi comunicată către debitor după expirarea unui termen de 3 ani de la data la care a luat naștere.

Societatea invocă nulitatea actului de control întrucât nu a fost notificată în termen cu privire la controlul efectuat, reprezentanții societății nu au fost invitați la control și nu au formulat obiecțiuni, nu au fost nominalizate persoanele care nu au respectat prevederile legale, temeiul legal al controlului financiar, numărul și data transmiterii avizului de control, perioada supusă controlului, perioada supusă verificării, fiind încălcate prevederile art. I.10 și art. I.17 din Normele metodologice pentru aparatul de control financiar al statului din cadrul Ministerului Finanelor Publice aprobate prin Ordinul nr. 889/2007.

Referitor la excepția prescripției dreptului organului vamal de a calcula datoria vamală se reține că pentru declarațiile vamale înregistrate anterior datei de 01.01.2007 sunt aplicabile dispozițiile codului vamal român, reprezentat de Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare până la data de 19.06.2006, care prevăd un termen de prescripție de 5 ani și sub imperiul cărora au fost depuse declarațiile vamale de import verificate.

Dispozițiile referitoare la prescripție continute în Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar nu pot fi aplicate decât pentru declarațiile vamale înregistrate după data aderării României la UE, respectiv 01.01.2007.

În acest sens s-a avut în vedere faptul că termenul de prescripție se calculează după legea în vigoare la data la care acesta a început să curgă, iar cauzele de întrerupere și suspendare a prescripției sunt cele

prevăzute de legislația în vigoare la data la care acestea se produc potrivit principiului *tempus regit actum*.

Revenind la declarațiile vamale din cauza dedusă soluționării, întrucât data înregistrării acestora a fost 23.05.2006, respectiv 02.06.2006, termenul de prescripție se calculează după art. 61 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, unde se precizează:

(1) *Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.*

Referitor la susținerea societății ca au fost încălcate prevederile art. I.10 și art. I.17 din Normele metodologice pentru aparatul de control financiar al statului din cadrul Ministerului Finanțelor Publice aprobate prin Ordinul nr. 889/2007 în sensul că nu a fost notificată în termen cu privire la controlul efectuat, reprezentanții societății nu au fost invitați la control și nu au formulat obiecțiuni, nu au fost nominalizate persoanele care nu au respectat prevederile legale, temeiul legal al controlului financiar, numărul și data transmiterii avizului de control, perioada supusă controlului, perioada supusă verificării, se reține că, la data efectuării controlului, prevederile Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în paralel cu prevederile legislației europene, respectiv Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, unde la art. 4 pct. 23 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, se precizează:

„Dispoziții în vigoare” reprezintă dispozițiile comunitare sau dispozițiile naționale.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că actul normativ în baza căruia se realizează supravegherea și controlul vamal ulterior este Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar și Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7521/2006, emis în baza art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data controlului.

De asemenea, se reține că în cuprinsul actelor de control s-a precizat că verificarea s-a efectuat pe baza documentelor aflate la dispoziția autorității vamale, au fost identificate declarațiile vamale supuse verificării, indicându-se în mod expres numărul de înregistrare al acestora și data, situația de fapt, articolele încălcate și incidența acestora asupra cauzei suspuse soluționării.

De asemenea se retine ca art.63 alin 8 din Ordinului Vicepresedintelui ANAF nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior prevede:

“(8) În situațiile în care controlul nu se efectuează la sediul sau la domiciliul persoanei, când reverificarea declarațiilor se efectuează pe bază de documente aflate la dispoziția autorității vamale sau primite de la alte autorități ori persoane, potrivit dispozițiilor legale, precum și atunci când se refuză semnarea procesului-verbal de control, acesta se semnează înainte de comunicare numai de echipa de control. În aceste cazuri, procesul-verbal de control poate fi adus la cunoștința și, respectiv, comunicat persoanei a cărei activitate a fost controlată, odată cu Decizia pentru regularizarea situației, prevăzută la art. 78”.

Totodată se reține că, potrivit doctrinei, trăsăturile generale ale nulității sunt nesocotirea dispozițiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie să le conțină respectivul act juridic, producerea unei vătămări precum și că respectiva vătămare să nu poată fi înlăturată în alt mod decât prin anularea actului, astfel încât se desprinde concluzia că sanctiunea intervine ca o ultimă rațiune, numai în măsura îndeplinirii cumulate a condițiilor mai sus prezentate.

Astfel încât, chiar admitând existența unor nereguli procedurale, contestatoarea nu a probat sub nicio formă vreo vătămare rezultată din acea presupusă neregularitate procesuală.

Pentru considerentele expuse, excepțiile ridicate de societate nu pot fi reținute, astfel încât contestația va fi analizată pe fond.

Referitor la suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezinta drepturi vamale si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente, **cauza supusă soluționării este dacă valoarea in vama a autovehiculelor uzate importate se stabileste pe baza listei de valori în vamă, aprobată prin Ordinul Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001, asa cum a procedat societatea importatoare sau pe baza valorii de tranzacție din documentele comerciale, respectiv prin aplicarea procedurii prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.).**

În fapt, SC .X. SRL, in calitatea de titular al operatiunii de import a depus prin comisionar vamal, declaratiile vamale nr. I .X./23.05.2006 si nr. I 1.X./02.06.2006, cu care societatea a importat, din Austria, respectiv Germania, o autoutilitară uzată, marca .X., respectiv o semiremorca uzată,

marca .X., anexând la declarațiile vamale de import, factura externă nr. VR+06/.X./06.03.2006 cu valoarea de .X.EUR, respectiv factura externă nr..X./22.05.2006 cu valoarea de X EUR, factura de transport seria DJXKE nr. .X./09.03.2006 cu valoare de X EUR, respectiv factura de transport seria DJ XKE nr. .X./31.05.2006 în valoare de X EUR, certificate de origine EUR 1, note de constatare vamala pentru autovehicule emise de reprezentanta RAR .X..

Prin declarațiile vamale de import, societatea, la stabilirea valorii în vamă a luat în calcul valorile din lista de valori în vamă conform Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001, fiind înscrisă ca bază de impozitare pentru calculul drepturilor de import suma de X EUR, respectiv suma X EUR.

La controlul vamal ulterior s-a constatat că societatea a determinat valoarea în vamă în baza Ordinului Ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001, aplicabil călătorilor și altor persoane fizice și nu pe baza pretului efectiv plătit pentru mărfuri, conform Procedurii de determinare a valorii în vamă prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979.

De asemenea organele vamale au constatat că cheltuielile de transport pe parcurs extern nu au fost incluse în valoarea în vamă a marfurilor importate.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art.76 și următoarele din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data importurilor, care precizează:

“ART. 76

Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

ART. 77

(1) *Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte”*

ART. 78

(1) *Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vamă, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia”.*

Decretul nr. 183/1980 privind acceptarea unor înțelegeri realizate în negocierile comerciale multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț - G.A.T.T., art. 1 stipulează:

1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sînt vîndute pentru export cu destinația țării de import, după o ajustare conform dispozițiilor art. 8, [...]

Art. 8

[...]

2. La elaborarea legislației sale, fiecare parte va prevedea dispoziții pentru a include în valoarea în vamă sau a exclude, în totalitate sau în parte, următoarele elemente:

a) cheltuielile de transport al mărfurilor importate pînă la portul sau locul de import.

Astfel potrivit prevederilor legale invocate, prima bază pentru determinarea valorii în vamă în virtutea prezentului acord este "valoarea de tranzacție", așa cum este definită la art. 1 din GATT. Acest articol trebuie să fie coroborat cu art. 8 care prevede, între altele, ajustări ale prețului efectiv plătit sau de plătit, atunci cînd anumite elemente specifice care sînt considerate ca făcînd parte din valoarea în vamă sînt în sarcina cumpărătorului, dar nu sînt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate.

Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001 prevede :

“ART. 109

(1) Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României și în alte reglementări vamale. Pentru valoarea astfel stabilită se depune o declarație pentru valoarea în vamă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(2) Pentru mărfurile primite de persoanele juridice, care nu fac obiectul unor tranzacții comerciale, valoarea în vamă o constituie valoarea înscrisă în documentele primite de la expeditorul extern și în declarația pentru valoarea în vamă depusă de persoana juridică destinatară.

[...]

(4) În cazul bunurilor introduse în țară de persoane fizice valoarea în vamă se stabilește de Ministerul Finanțelor Publice pe baza cataloagelor de prețuri externe, corelate cu prețurile interne.

Avînd în vedere prevederile legale sus menționate se reține că valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale, baza de impozitare pentru bunurile importate fiind constituită de valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit.

De asemenea, se reține că valoarea în vamă pentru marfurile care fac obiectul unor tranzacții comerciale între persoane juridice se determină pe baza valorii de tranzacție cuprinse în documentele comerciale și se declară de către importator, care este obligat să depună declarația pentru valoarea în vamă însoțită de facturi.

Referitor la stabilirea valorii în vamă în baza Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă se reține că acesta este aplicabil bunurilor introduse în țară de persoane fizice, fiind emis în baza în baza prevederilor [art. 109](#) alin. 4 și 6, precum și ale pct. 12 din [anexa nr. 6](#) la Regulamentul de aplicare a [Codului vamal al României](#), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114/2001, iar orice altă interpretare ar goli de conținut aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț, la care România este parte, elaborat tocmai din necesitatea creării unui sistem echitabil, uniform și neutru de evaluare în vamă a mărfurilor ce fac obiectul unor tranzacții comerciale între persoane juridice, care exclude utilizarea unor valori în vamă arbitrare sau fictive.

Având în vedere cele reținute în mod legal organele vamale au stabilit că valoarea în vamă a bunurilor importate se determină pe baza valorii de tranzacție cuprinsă în documentele comerciale emise de furnizorul extern și care reprezintă prețul efectiv plătit pentru aceste marfuri, la care se adaugă cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la locul de import, conform art.8 pct. 2 din Acordul GATT.

În consecință, având în vedere cele de mai sus, precum și prevederile art.139 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că baza de impozitare pentru TVA la *“un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri”*, în mod corect organele vamale au stabilit în sarcina societății diferențe de TVA în vamă în suma totală de .X. lei, drept pentru care în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, *contestația societății urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru aceasta suma.*

Referitor la accesoriile in suma totala de .X. lei, aferente diferentelor de TVA in vama stabilite de organele vamale, art. 119 din Ordonanta Guvernului nr. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede ca *“pentru neachitarea la termenul de scadentă de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”*,

De asemenea, art. 120¹ din acelasi act normativ prevede:

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadentă a obligațiilor fiscale principale.

Se retine ca, in speta datoria vamala a luat nastere la data depunerii declaratiilor vamale, conform art.141 alin.1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României care prevede :

“In cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, [...], datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale”.

Aceste prevederi se regasesc si la art. 201 pct. 2 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

Avand in vedere ca datoria vamala s-a nascut la data depunerii declaratiilor vamale de import, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia ca data de la care curg aceste accesorii este ziua urmatoare nasterii datoriei vamale.

Avand in vedere cele mai sus, precum si faptul ca in sarcina societatii a fost retinut ca datorat debitul in suma de .X. lei reprezentand drepturi vamale, aceasta datoreaza si majorarile de inatarziere/dobanzile si penalitatile de intarziere in suma de .X. lei aferente drepturilor vamale, drept pentru care contestatia va fi respinsa ca neintemeiata si pentru accesoriile in sumă totală de .X. lei, conform dispozițiilor art.216 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele reținute în cuprinsul prezentei decizii și în baza prevederilor legale invocate, precum si temeiul art.216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1

din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiate a contestațiilor formulate de SC .X. SRL, pentru suma totala de .X. lei din care suma de .X. lei reprezintă drepturi vamale si suma de .X. lei reprezinta accesorii aferente, formulate împotriva Deciziilor pentru regularizarea situatiei nr. .X./01.06.2011 si nr..X./20.05.2011 .

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul X, in termen de 6 luni de la data comunicarii.

DIRECTOR GENERAL

X